

en retfærdig Maade. Jeg skal derfor slutte mig til, hvad Fleertallet har indskillet, og stemme for saa tidligt som muligt at komme bort fra en Skattebæst, som efter min fulde Overfyndning er høist urigtig og i mange Tilfælde uretfærdig.

Thune: Jeg skal blot bemærke, at den sidste ærede Taler ganske har misforstaaet mig. Jeg har nemlig ikke sagt, at det var rigtigt, at Næringsbrugere skulle beskattes eens, men jeg har sagt, at Næringsfattens Væsen medfører, at den samme Næring skulde beskattes eens, ellers er det ikke en Næringsfatt, men en Skat paa Formue og Leilighed, og det er den, jeg har udtalt mig for. Jeg har udtalt mig for, at Regjeringen skulde fastsætte de Vilkaar, der skulle komme i Betragtning ved Skatteansættelsen, at disse bleve saa nøie bestemte som muligt, saa at Enhver kunde udfylde Schemata, hvori da fandtes Rubrikker, hvori han kunde anføre, at han havde saa og saamegen Gjæld, at han havde de og de Paarørende at underholde, kort sagt alle de forskellige Vilkaar, der i saa Henseende komme i Betragtning, og at det dernæst kun var **Indtægten**, som skulde beskattes, hvad enten Indtægten havde af Næring eller af Formue. Den ærede sidste Taler vil saaledes see, at hans Opsættelse beroer paa en Misforstaaelse af mine Uttringer.

S. Müller: Det er jo ikke nogen stor Compliment, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Mourad) gjør Kjøbenhavns Communalbestyrelse eller Indenrigsministeren, at, naar man giver 3 Aar til at forberede en saa vigtig Lov som denne, vil man dog vente til det sidste Dieblif. Jeg troer, det ærede Medlem har overseet, at, da nærværende Sag blev liggende saalænge hos Kjøbenhavns Communalbestyrelse, var det paa en Tid, da den gamle Communalbestyrelse var saa at sige i sin Oppløsning (Nei!). Det er Noget, som er anerkjendt ved denne Sags Forhandling, og som vistnok ogsaa vil være de ærede Medlemmer befyndt. Naar der har været Tale om Næringsfattens Befyndning, da troer jeg, at det ærede Medlem (Somard), som derom har havt Ordet, ikke

ganske klart har opfattet denne Sag; jeg troer, at det er fuldkommen rigtigt, hvad der staaer i vor Betænkning; det blev indført der, fordi Sagens foregaaende Behandling har vist, at der fandt temmelig uklare Forestillinger herom Sted. Sagen er ganske simpelt den, at Næringsfattens er, som der staaer, en Skat, der skal svares efter Næringsdens Omfang og de Fordele, den antages at kaste af sig, men vel at mærke, det er ved at indføre en saadan Skat aldeles umuligt ganske at see bort fra Befolkningens Formue og pecuniære Kræfter overhovedet. Jeg skal holde mig til det Exempel, som det ærede Medlem fra Helsingør (Thune) ansørte, nemlig at naar een Skomager holder 5 Svende og en anden Skomager ligeledes holder 5 Svende, da maae de, som den ærede Rigsdagsmand sagde, betale eens; men det er feil, de sættes ikke ganske eens (Tjæmning: Ja, men det er feil!). Saaledes er det forstaaet i Kjøbenhavn, og det er fuldkommen rigtigt; jeg skal sige, hvorfor: Naar det er givet, at den ene af disse to Mænd er i Besiddelse af Formue, saa ligger det i Sagens Natur, at han kan gjøre sin Næring mere frugtbringende; — han kan f. Ex. give større Credit, gjøre Forskud, gjøre Opkjøb og holde Dplag — som sagt, det ligger i Sagens Natur, at af to Mænd, hvis Næring efter det Ddre er af samme Omfang, kan den, der har større Formue, virke med større Kræfter og saaledes gjøre sig større Fordele af sit Næringsbrug. Forsaavidt og ikke anderledes er Formuen eller Formue og Leilighed tagen i Betragtning ved Næringsfattens Ansættelse; saaledes har det altid været, og saaledes er det i dette Dieblif. Naar den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Jessen) har talt om det Uheldige i den Maade, hvorpaa denne Skat har fundet og endnu finder Sted i Kjøbenhavn, kan jeg i en vis Henseende give ham Ret, og jeg er ogsaa enig med hele Udvalget i, at der er noget Uheldigt ved denne Skat, og at man maa søge at faae det bort; men jeg troer, at det ærede Medlem har overseet, at der er Tale om en Skat, der er gammel i Kjøbenhavn, og den har der udviklet sig saaledes, at den dog nogenlunde tilfredsstiller de Fordringer, man kan gjøre til en saadan Skat; thi det bør ikke